

סמל סבח דוד

2043882

בן רינה ועובדיה

נולד ב- 1950

התגייס לצה"ל בפברואר 1968

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- כ"י ניסן תש"ל 26.4.1970

בהתkalות על גדת תעלת סואץ.

צל"ש אלוף פיקוד הצפון.

שבח דוד,

ס' עובדיה ורינה, נולד בשתת חשי' (1950) בעיר קירוק שבעיראק, ועלה עם משפחתו ארעה שנה לאזר חזולוז. למד בבית-הספר הייסודי "הכונס" בקרית-ביאליק. היה חבר במועדון נוער בקרית שמיריה והשתתף בפעולות ספורטיביות של המועדון. הוא אהב ספורט, עיר וקריאת ספרים. רונו היה גנע וחוזק, בעל מג טוב ועליז. תמיד היה עמוד תוך בחברה שלו וכל חבריו ומכיריו אהבו אותו. הוא דע לחיך ולהתגבר גם על רגשו הקשים. תמיד היה מוכן לעזור לחבריו בסידור עבודה, בתוכנות ל��ראט מסיבות, ובכל פעולה שמטרתה להעלות את המורל בחבריו. מגיל עשר החל לעסוק בתנסיות ותקז' זמן קדר העלה לכלכל משפה שלמה במשמעותו, הגבוחה ייחסו לගלו. בתקופת הטנסיות שלפני מלחמת ששת ימים נטשוד אט עיסוקיו ואת בעבודתו והקישי את כל זמנו הפנו לעורת אנשי הג"א ומשטרת ישראל. לאחר המלחמה התפרק והוא על דלקות לשכת הגויס כדי שיגויסו אותו לעזה"ל אך נענה בשלילה בכל היוטו עיר. הוא לא נרתע והמשיך במאムיו עד אשר באחד הימים נחש הקען, קרא לו לשכתה, ונתן לו את הטפסים הדורושים, כדי שהוריו יחוותם על הסכמתם ליווסו. למחורת החור רוד את הטפסים חתומים בידי החורים. הם הסכימו בלילה ברורה כי יידעו כמה משתוקק רוד לשרת בעבא וכמה מוכן הוא לכך מכל הבעיות. דודו ניס לעזה"ל בתחלת פברואר 1968. הוא מצא סיוק רב בעבא, והביע את שאפותו להמשיך בשירות קבע. דוד היה לא רק חיל מעיטין אלא גם חבר נאמן ועוור לוות. הוא סייע לנחשלים, שמר על המוראל של קבוצתו ופעל במרץ, ללא פחד וללא ליאוות. שבוע לפני נפל אמר לאמו, שלא תדאגו לו וכי שאמיר בפעמים קודמות אמר גם הפעם: אפיו אפול בקרוב אשר תמיד חי". אכן עד היום נשא שמו לשבח בפי כל אנשי הקרה. ביום כ' בניסן תש"ל (26.4.1970), נפל בקרוב בהפתא אובי. הובא למנוחת-עלומים בבית-הקבורות העבא בחיפה.

בכתב התנחומים למשפחה צין מפקדו כי רוד "חיל מעין היה, מסור, אחראי אמיתי ונועז. הוא היה אהוב מאד על חבריו ועל מפקוה והוא נוטל על עצמו כל תפקיד לאו היסוס. -- -- הוא שימש דוגמא ומודל לכולנו". חברי מתקופת העבא סיירו כי רוד העtin במושו הספורטיבי, בהרמת משקלות ובנשיאות פצעים. מפלייה במיוחד הייתה אהבתו לנשך ומתוך חוש טبع היה תופס במהירות את מבנה הכלי וודע מיד לפיקו ולהרכיבו. דוד לא השתתף בקורס מפקדים, אך מבחינה מקצועית סמכו עליו מפקדיו בשל כשרונותיו במילוי תפקידו והישגיו המעניינים בקליה ומתן-אש. אכן, מפקדו אמר זאת בעורה קולעת: "לראות את רוד יורה, היה דבר שהוא בבחינת חdroות היירה".

בחצי שנה אחר נפילתו, הוענק לו ציון לשבח על ידי אלוף מפקוד העפוף בשל גילו אומץ לב, זימה ולביקות במשימה תחת אש האויב. להן תיאור המעשה שבזכותו הוענק לו העל"ש, כפי שנרשם בתעודה: ביום 26 באפריל 1970, בסירוג גזרה העפונית של תעלת סואן, שימוש סמל סבח ז"ל למפעיל מא"ג בכלי הרכב המוביל. בהתקלות במאגר מערוי על הסוללה פתח מיד באש המא"ג וורה שני ארגזי תחמושת לעבר המאגר. משונח כי האויב איננו עד על הסוללה, ורד על דעת עצמו מכלי הרכב והחל זורק רימונים לצד החניון. הוא המשיך לירות בנשקי האויב על אף האש הקבדה של האויב - עד שנפגע ונפל". סמל סבח רוד זכה בעיטור המופת.

מדו שנה בשנה נערך טורניר כדורסל על שם במוועאי הג' שמחת-תורה.

התsha בתעלת

יחידות גולני ירדו لكنו תעלת טואן בשליש אחד רון של שנת 1969. תחילת התמוך גודז'יל ג'ונון.

ואחריך איכלטו את מוצבי קו ברילם גם לוחמי הגדיים האחרים. עיקר ישבו הנקודות בгиורה הצפונית של התעלה, אוורור קנטורה.

חמצב הרצוי היה לפניו באויב מבלי להופגע. צלפים מצריים ארבו לכל תנועה בלתי זהירה של כוחותינו. סיפומו התקיפה בגיורה זו מראים, כי לחטיבה כמעט ולא היו נפגעים. החילימ שמרו על הוראות ונהיות ולא הימרו על חייהם במערכות פזיות.

יתירה מזו. הערכומיות של חילוי "גולני" שיתה' קה בחרדנה את הצלפים המצרים. סייר אחד החילימ: "ידענו איך להתחכם איתם. הם עבדו עם צלפים ועם קופים על העצים. כל רכב שהויה נושא בגיורה, היה מופג עליידם כדייקנות. שדה הרואה שלהם חלש היטב על האיזור שלנו. ואנו החלטנו לשיט קצת לעניין. היינו מעלים כובע פלדה כדי לאחד את הצלפים, ובאותה עת צלף בהם חיל שלון, שהתחכם במקום אחר. היינו גם מוציאים את הצלפים שבתוכנו למשימות מיוחדות מוחץ למעחים. בשלב מסוים הבאנו גם פלוגת טנקים שדפקה את העצים בגדר המצרית. ריאנו אנשים מתעופפים מהעצים, ומאו נגמר הספר עם הצל' פיס".

לכל גודז'יל יש הספר עמו מחזית התעלה: מוצב, שהוחזק בידי חילוי פלוגה ג' של "ג'ונון" (בפיקודו של אוריון), והתקף על ידי כוח מצרי. חילוי "גולני" הדפו את התקופים תוך ניהול קרב איתנים, לרבות לחימה על הגדרות והשלכת רימוניים לעבר החילימ המצרים. החילימ הגיעו בחיה

רופא נפש על המוצב והוכיחו, כי רמת הלחימה שלהם והיכולת האישית של כל אחד - מעולים. סיור בפיקודו של פילוס, מפקד מחלקה ב"ברק", נתקל במארך מצרי. חילוי הגודז'יל השיבו אש, תקפו את הכוח המצרי וחיסלו את רוב האנשים. פועלה זו זיכתה את פילוס בציון לשבה.

גולד, מפקד מחלקה צעיר בגדז'יל "הבקעים הראשוני", זיהה יום אחד סיירות גומי חוץות את התעלה לעבר המוצב. המפקד העזיר פעל בקורס רוח ראי לציון. הוא הכין את חילוי המוצב בשקט לקרואת התקיפה המיועדת ודיווח על המתרחש למפקדים. יחד עם חילוי הדוכים המתין לכוח המצרי עד שזה הגיע לאיזור הגדרות, ואו פקד לפתו באש. מכית האש המפתחה והמהמת חיסי לה רבים מהחילימ המצרים, כשהאחרים נסים על נפשם לעבר הסירות. חילוי "גולני" טיווחו את הכוח המצרי הנמלט והצליחו להטביע שתים מסירותיו.

על גזרת תעך צווח
על גזרת תעלה סואץ

ל ז י כ ר ו טל דוד סבח זיל

חיברתי את דוד מחרגע הראנון שבא לגדוד וחוצב לפלוגה חספיעת.

היהתי רב טסמל של חטוגה, דוד, היה חיליל למופת, געל בושר החטודה ורצון של ברזיל. הוא חוצב למחלקה המק"ח, שהיחחה הקשה ביותר בפלוגה. במחלקה, היה תמיד מולך לעזרה לחבריו הנחליפים בנסיבות ובתדרღויות. זכור לי, כי בירידתcko חטעה היה בין הייחודיים שהפיח רוח חיים והעלת את המורל של חילili מחלקו, באומרו כי עבשו נחנה למחלקה ולפלוגה הזדמנות להיות שותפים במלחמה ההתחה ולחזורם מבושם ויבולתם. בסיפוריהם שביצעה הפלוגה, היה תמיד מהנדב. זכור לי, שהיו בכוח אצuibים להחליפו עם חיליל אחר כדי שינוי.

הסיפורים - היו קשים ומפרכימים. אולם, הוא לא נרתע ממשום משימה. לאחר גמר הסיפור, היה רואה את דוד בשעות המאוחרות של הלילה, כאשר יתר חברי כבר ישנו, מטפל בנשכו ובמחסניות. כאשר היה שואל - למה אינו הולך לישון, היה משבב, כי הנשך חשוב יותר מאשר. היהתי מסתכל עליו זה היהי מרגוני סיפוק עצום שיש לי חיללים כאלה בפלוגה.

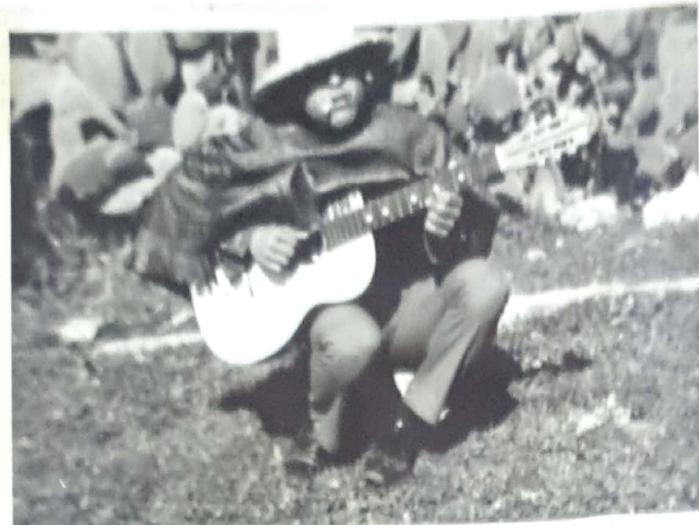
נפילתו של דוד - היה מההנדס גדורלה בשבייל ובבביל הפלוגה וחבריו. דוד - שימש אותן למופת לעזירה ולאלה המסייעים לעשות את מלאכתם בציינעה ובשקט.

יהיה זיכרו ברוך לעולם ועד.

מושקוביץ' דוד

לו ד.

תמונה ממחזק חייו של דוד

תמונות מתקופת הצבא

תגובהתו על חבריהם שנפלו

תגובתו להרוגים גבלה לעיתים בקיצוניות. קשה היה לו להשלים עם נפילתו של חבר ורבה היה לדבר אודותיהם משך תקופה ארוכה. לאחר מכן, היה ממשיך לחיות את רוחם ודמתם כאילו היו לצידם. בסיפוריה, מעידה איזה, עד כמה היה המום בפעם האחרונה כשהיא בבית ערבי חג הפסח לאחר ההרגם של חבריו בעבר קודם. מסורת אימתו, כי אם לא נתן למשפחה לערוּך את טענות החג ואת סדר פסח בשל מותם.

אכן, דוד ידע שהמות אורב לו בצדדי התעללה. ליבו ניבא לו, שעולו הוא לספג כדור שיביא למותו. הרגשה מוזרה כיננה בו בביטחון האחדון בבית. אכן, הבין את אימנו לקראת אפרות קבלת בשורות איוב, בה עלולים לבר לה ביום מן הימים. מצטט אותו איזה: "אמא, אנחנו לא משחקים בסוטריות, אנחנו יודים בנסיבות ואש". בביטחון זה, הירבה להיות בקרבת אימו, לחבקה ולנסקה כבפרידה אחרונה. ערבי החג, בן וקיבל חבילות משפחות החיילים שנישארו בקז' והתקשת אל כל מי שرك ידו השיגהו.

דוד עזב את ביתו למחرات החג, ואומנם הייתה זו הפעם האחרונה כפי שنبيאו לו ליבו.
דוד לא חזר יותר ובסורת איוב אומנם הגיעו לשפחתו בחג השני של פסח. לב אם ניבא, שאומנם דוד נהרג עת שמעה מעלה גלי האתר על ההרגם של שני חיילים בקז' התעללה ואומנם - הפעם התאמת הנבואה.
דוד, לא רק התגללה כחיל וחבר נאמן, כי אם גם כבן נאמן להוריו, בן שהוריו ידעו נחת ממו. אבינו - מעיד עליו בעל בן וילד בעל נטיה לעבוד מגיל צעיר ולהרוויח כסף כדי להקל בפרנסת המשפחה.

מאז - מיום ריכוז החומר בידינו, עברה שוב תקופה ארוכה. איש איש ועיסוקו, איש איש וביעותיו. אך עקשנותה של אמך עמדה מעל לכל והיא עשויה מעלה ומעבר כדי להנציח את זכרך.

בינתיים, פרצה שוב מלחמה - מלחמת יום הכיפורים. מלחמה עקובה מדם, בה נדרשו להקריב קורבנות, ולא ארכיק אם אומר את מיטב הדור העזיר. במלחמה זו, נהרג המ"פ שלך - רס"ן אהוד בר-סבר. אהוד, מוזכר ע"י חבריך, כמו פועליו הייתה מקובל ואהוב.

המלחמה חלפה, אנו שוב בכוונות לקרה הבאות. אנו מנצלים את ההפוגה ומוסאים את רשותינו כדי לנסת ולהוציא חובה לזכך.

דודו, מבטיחה אני בשם כל חברי ומפקדי, כי זיכך יהיה נצוד עימנו.

יהי זיכך ברוך!

שושנה הרשקו.

הכרתי את דודו עת שרמתי כסמלת סעד בוגדור. דודו, גור איתי באותה שכונתנו, לנין שמר לו את הזכות לחייב לי, שבזכות השכונות, מביעה לפולוגתו "פרוטקציה".... התחרתתי משרותי הסדר ומי מחיילו הגדוד, לא היה צמא לדייעות על הנעשה בוגדור.

לי היה איש קשר משמי - דודו. עת היה מגיע לשכונת פוגוש-בי ממרחיקים היה מרעד את השכונת בקריאתו - כסמלת סעד ומספר בתלהבות על הקופה בוגדור.

עדב אחד, פוגוש-בי דודו והפעם, לא כמנהנו, העליונות שבנו כאילו אבדה לו לרוגע. דודו מספר על נחוג המג'יד שנהרג יום קודם וביצד ניצל המג'יד. קשה לתאר את דודו ומצב חוויה כתובאה מאובדן חייל מהגדוד. קשה יותר היה לי לראות את דודו אחר, ביצד בחור צעיר זה מגיב לאובדן חייל. ותגובה זו נחתה עמוק בזיכרון, וכשהגיעה לאוזני בשורת האיחוב שבירשה לי על מותו של דודו, מיד עלה לנגד עיני דמותו של דודו העצוב חתקא ותלא והעליז. כפי שהכרתו בימים כתיקונים. דמותו שהחיים עבורה והגמם בבחינת דבר קדוש - מתנה יקרה שניתנה לנו.

ביום, למלחה משלווש שניים לאחר ההחג' על גודות הטעלה, קשה לי לכתוב עליך דודו. אני מנסה לכתוב אליך. נהוגת במלחמות ההשתה מלחמה שהיא עקובבה מדם. לא הייתה האחthon' שחטט דמן ספונה אדמה זו. דברים אחידך עדרין בהרגון. אתה - ובאים אחריך, לא זכו לשוב. חבריך - יבדלו להחים אחדים - השתחררו וכל אחד פנה לדרכו: אך הם לא שכחון. הם עדרין בקשר עם הוריך ובאים לביתך כאילו אתה חי עים.

דודו, איך למדות שקשה היה לה לעמוד במשבר הרוחני שפקדה עם ההדריך, גילה גבורה רבה עת החליטה להנץח את שמו זיכרן. כך העלה את הרעיון להוציא חוברת זיכרן.

האגנסנו כרלינו: סלע - המג'יד, אורדי ארבול - המ"פ, מילר - המ"מ, מוסקו - הרס"פ ושפנסביביל וכולם שרק שמעו או נודע להם על ערכיהם לעלת זיכרן. דודו, ניסינו למצות בכתב את כל מה שנאמר, אך נראה לי שכוחותינו ויכולתינו לא עמדו לנו!! קשה, קשה לכתוב הכל אודותיך...

דוד, מתבלט הפעם בין היחדים שהפיח רוח חיים והעלאת את המורל של חיילי מחלתו באומרו, שזו הזרדמנות שניתנה למלחקה ולפלוגה להיוות שותפים במלחמות ההשתה ועליהם לתרום מכושרים ויכולתם במילוי תפקידם.

בקו הטעלה, מוטלים תפקדים ומשימות קשות, אך דודו רואה בהם אתגרים ועומד בתוקף על כך שישובן בסיפורים. השירורים שהוטלו על הפלוגה היו בבחינת תקדים בצח"ל, מאחר ועוד אז ביצעו אותם יחידות מובהקות בלבד. תפקידו של דוד היה - מגישט בזחל המפקד, תפקיד שמילא בכוננות מתמדת כשיידו על הבדיקה לאורך כל הסיר, חשופים לצלייפות הצלפים אך מושג הטעד לא מפש לגביו. דוד נסך הרاشת ביטחון במפקדיו שאומנם יש על מי לסמו.

כותבים לזכרו של דוד סבח ז"ל

7 גזחון

אחריו פירום הפלוגות, שלב ב', פוזרו החדרה למלוגות, פחה, פוץ' ואנו נשלחו עם עוד חברה לפסידעת, שלוחתינו גשלחו למחלקה פק"ח, זכור לי, שפושי שבת לי בדברים ושבח "יריד" עליו ואפר לו: "פזרחי, אנחנו באחותה פאלקה וחביב להיום גיבוש". שבת ראת להימנות עם שורות המחלקה הפיזית שבפלוגה המסינית למחרות מקשישם שבת. אולם, בשל מחסור בפק"ח הועבר לפק"ח הקו הראשוני שלנו שאיני שנו - היה רמת חבולן - הbijouterie ההדרומית בסביבות האחזקה בבעמ' יואב. בהאחזות זו, היה אחיו של קחן, חמק, חפיק למפקחת הפלוגה את הספקה הניתנה והחטלה. ביזמתם ובזכותם של דודו ואחיו הבנוו לפשרה עט משק. בתקופה זו, שב שבח את הניסיון הקרבי הראשון של מפקד לקו ח'אויב.

באיסון חורף האשון, במעלה האדים, הלבשו על שלוחתינו מס. 2.

ג

פרקנו:

זה - שוקל 325 ק"ג. סביחיה טוחב כנרת, אולם היה "מקטר" לא הרף לקול צחוק של המברה. אחריו בטענו אוזהריל' סבלו סחיבת הפק"ח, היה נגע, שיתר לא ירים מטה.

אולם, בברברוביל' הוא היה מתנדב ושותה כנרת.

גדר:

העוזר שלוה היה מביך תמיין.

יעזק:

כן, קראנו לו - "סבדון". מושם ש תמיד נשקי היה מזווחה יותר מדרגות הרן-סמל הפלובי שלו. בפשדה ובתנאים קשים ביורה, הקפיד על הופעתו.

פרקנו:

בלילות, באימוניהם, היה חופר ומאר את מכנסיו לאורן הנר, שבאותה סירהם. בפלוגתנו, ובפרט בגדוד, היה נושא טנקרא "דרינגו" וכל-עירון ירוק היה זוכה לו, ותיק וברוני המחלקה, נטו לבצע בו את הדינגו, אולם נכשלו. שבת היה בעל כה נוף כי רב.

יריד:

כל בוקר, בתקופת האימונים, הוא היה צוחק ומפלול עם כל אחד וידיע לא פולג.

גזהק:

הכ"פ, אהוד בר-סבר, חיבב את השליטה שלנו וביתר שאת שבת. בכל הזדמנויות היה צוחק איתנו. לא היו כיל מחייב בין שבת למ"ט ובכלל בין שבת לפחות.

ישבנו שלושה חברים בגיה קפה, חיתר חתפזדו, פזרחי - עופר בתפקידו, גלמודי - אמריקאי, רינגו - במושב ו"שפט" - געלמו עקביינו, נסינו להעלות קווים לזכרו של דודו, רזינו לתחז איזו אין שהיה היה. חישנו אדרים לא בהירים ושליליות ולא מזאנו, מריבות וחיכובים היו איתו, אבל על דברים קנים, ותמיד חמיימנו בzechok רוזען וספיה על השם, משתו רע, לא מזאנו.

ג'זק:

הברתי אותו בקלט, איך שהואהבענו לצנחנים והמתנו ביחד לוועדה הקבלה. פתאום, קם סבח וצעק: "אני מתנדב רק לאゴוז" פ"כ לצנחנים, חתלבש עליין, העלה אותו למונדלים והורה לו לצעוק: "אני מתנדב לצנחנים". סבח עלה וצעק: "אני מתנדב לאゴוז".

ג'ידי:

במשך כל הטיידנות, היו בפיו של סבח בקשות לחעברה לסיירת "אゴוז". אולם, במשך הזמן נהיה "שרוף" לבולני, כל שיחה וכל פקודה של מפקד שנשתיימה בשאלת - "יש שאלות?", נעהה בחשובה מצד סבח "מה עם סמלת סעד, או טופס 55 לאゴוז?" זה הפר לנוחב כזה. בטירונות, הוא היה מקלעונייט. היה חייל מצוין ובשל כשור מצוין. הוא סחב בכם בכל המשאות בטעות וברוגאים הקשים, אולם היה "קוטר" בדור, שלא לחיננס בונה על ידי, לאחר מכן, "קוחי".

ג'ידי:

בכלל, דודו נקלט מהר יותר מכלם בפלוגה הנקהיל והן באחד מהחברה. לאחר איסון חזוך 68, ירד הגדור לחטוקה מבצעית בקו בית שאן. סבח שימש במקלען באחד הבוצבים. גם אחד, בעומדו ליד הפמ"ה נורה לעברו צורץ מהמודב הירدني הסתום. דודו, בלי לדבר הרבה, קפץ לעמדת הירני אש תופת עבר המודב הירני. לאחר מכן, עבר אלינו והיה מסופח למחلكת החבלת. ישבנו באשדוד - יעקב ובצינו סיורים ואבחחות. סבח שימש שם במקלען על זחלים. הוא היה בכוננות מתמדת, ותמיד היה המק"ח שלו במצב פעולה ונקי למותת. הקזינים העדיפו אותו על מק"חים ווחיקים ועתידי נסיוון. היה ממש בסוף לבצע את הסיום כאשר הוא ישב מאחוריו המק"ח זכר לו עוד מקרה מחרך 68 בקו ביה שאן. ישבנו שניינו באבטחה באיזור מפעל רוטנברג באשדוד יעקב. היה יום שבת בזורהיים, يوم חורף נאה, ישבנו על גיבועו שלטת ומטיילים רבים סיילו בסביבה היפה וערכו פיקניקים. כמה מהם קראו לנו להזכיר. האיזור היה שקט ולא היה כמעט כל חשש שתחולל חקירה. רציתי לדעת וקראתו לו להזכיר אלי, הוא טררב ונשאר בעמדת יד המא"ג ולא נפש אותו עד שחרתיה.

"מוותה" גור העניק אל"ש להורי דוד סבח ז"ל

לונפלן - חסר בוכם אה' חייהם של לוחאים רבים

תגנוי לאותן נשבחו אחים

2882 סטלה, טבח דוד זיל

על גויט אוטמן זיל, ייוחה נדבקות במשיחות תחת אש אווב

להלן תאור הטעשה:

ביום ה-26 באפריל 1970 בסיוור, בוגורה הצפונית של חעלת פואן שימש סקליזה סבח זיל, כטמפליא מא"ג בכלו הרכב חטומול, בתתקלות עם מסרב מצרי על חסולות, פתח טור נאש חמאנ"ג וירת שני ארגון תומך ל עבר חמאלם משענכח כו האובי איינגן עוד על הטוללה יגד על דעתם עצם סגלי הרכב וחחל וורק רימונטים לציד החני של הסוללת, הוא המשיך לירות במנשכו האישין על אף חאש חכדרה של האויב, אך שנפצע נפל

מגדי גור, אלון

אלון מיקוד מספנו

— לא עמנואל ארכיה, מהרין גראן —
אי"ש לאח המהט האניך אתרטן עירוי
אדור פלטוף האבונו, 870ק "מוותה" גור, מהרין
שי פטל גוד סבח זיל, חמאנ"ג נורן 17 יג
אש אויב.

לאות ולעדות

כי 2843882 סמל סבח דוד זיל

גילוח אומץ לב
הרואי לשמש מופת

תאור המועשה

ביום ה-26 בפברואר 1970, בפקודתו הצפונית של תעלת פזון, שיטס סמל דוד זיל בתפקיד מזג בכל הרכבת הפליל. בתקלה טס מזג מטייע לעתוליה, פנה סמל דוד זיל באש מטיז וידה עזיר ג'רמי תומאסון לפקד הפליל. מטעמו כי האיבר איש נור על הפליל, ריד על עתע עטב מכלי הדרכן האג'וזן רימונט ליציאה החני של הפליל. וזה אמתן לירית בשחק ואהו, על אמי האמת והברורה של זים-איבר עד שנגע לתפל.

על מעשה זה הוענק לו

עיטור המופת

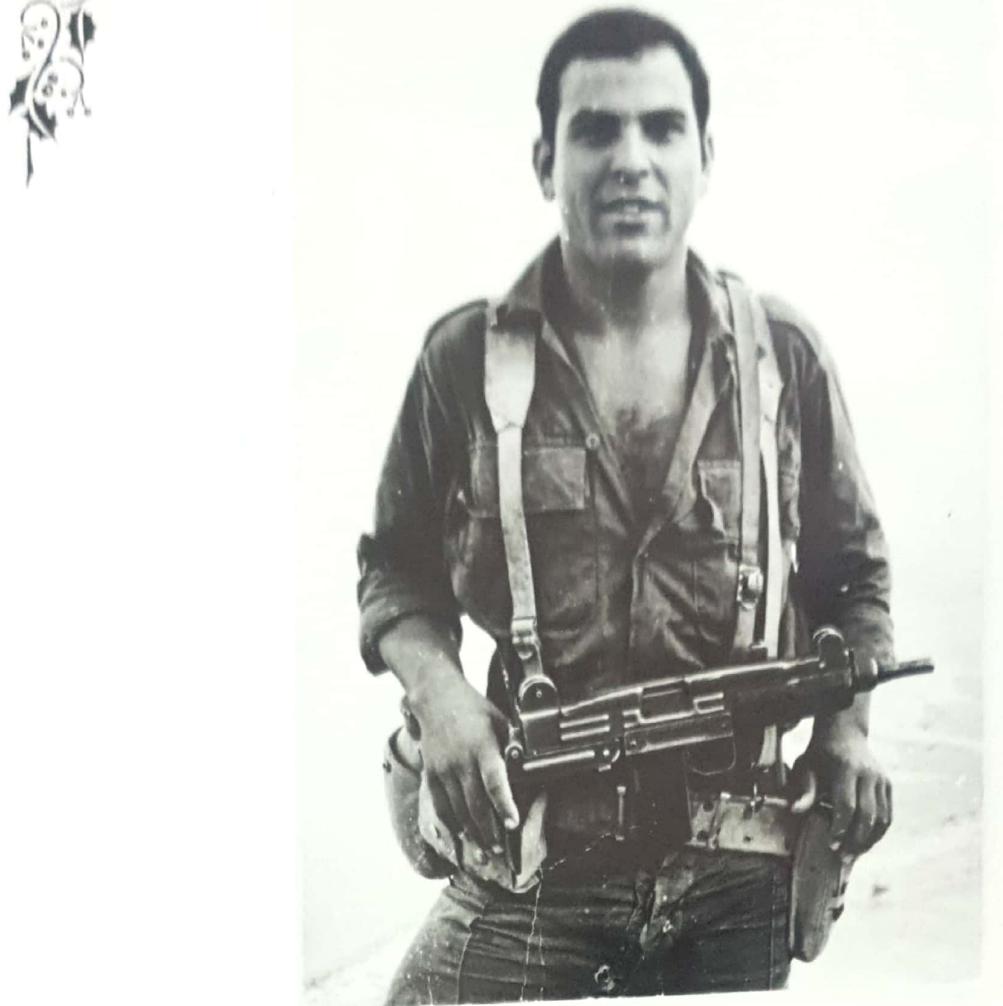
לפי חוק העיטורים בצבא הגנה לישראל תש"ל-1970

רב אלוף דוד אלעזר
ראש המטה הכללי

ניסן תש"ג
אפריל 1973

“מופת נתתייך לבית ישראל”
ויקרא איזון

משפחה בכח היראה,

בפנויים כאח איקרים

מרוויש אני חובה לכתוב לכם ולספר מעט על דוד בעמ שרותו הצבאי.

חיליל מוציין היה, מסור, אפיק, אחראי ונוצע. אהוב מאוד על חבריו
ולעל מפקדיו. גוטלuel עצמו כל משקיד ללא חיסום,
בקו כה חזק, גוטלuel עצמו כל משקיד כמו תומך ליל זילטן.

דוד נפל בקרב עם מארב מזרי, חור גילוי אומץ לב בלתי רגילה ורדיוקות
במשימתו. הוא לחם כניבור ושימש דוגמא וטופת לכולנו.

אני יודע, שאין טליות לנחש חוריות שכוליות, אך ברצוני שתדעו שב
אתם צאצאים טליות לנחש חוריות שכוליות, אין בראמי עזבון. שגד
אננו, היחידה בולח איבדה חבר ורע, לחם נועז, ולאור זיכרו זפועלן
נמשיך להנף לנוחמים.

חיים סלא,

מפקד היחידה.

הלווחמים - חזרו מקרב

כבייה - לא ידעו דבר,
אך הם - לא חיבבו דודו.
הם ציפסו לבוא החילום,
שגבנו יחווזר משדי הקרב.
חילום זהה - לא חזזר,
ביחור רצח החודלן
אך, בא אליהם חבר אחד,
(ונאמר):
"בנכם נצלן"
דמעות זלנו כמים,
וגופם הרעד מכאב.
למה בן ייחיד של...
— לא חזזר...?
הן, שלך, אמר א!

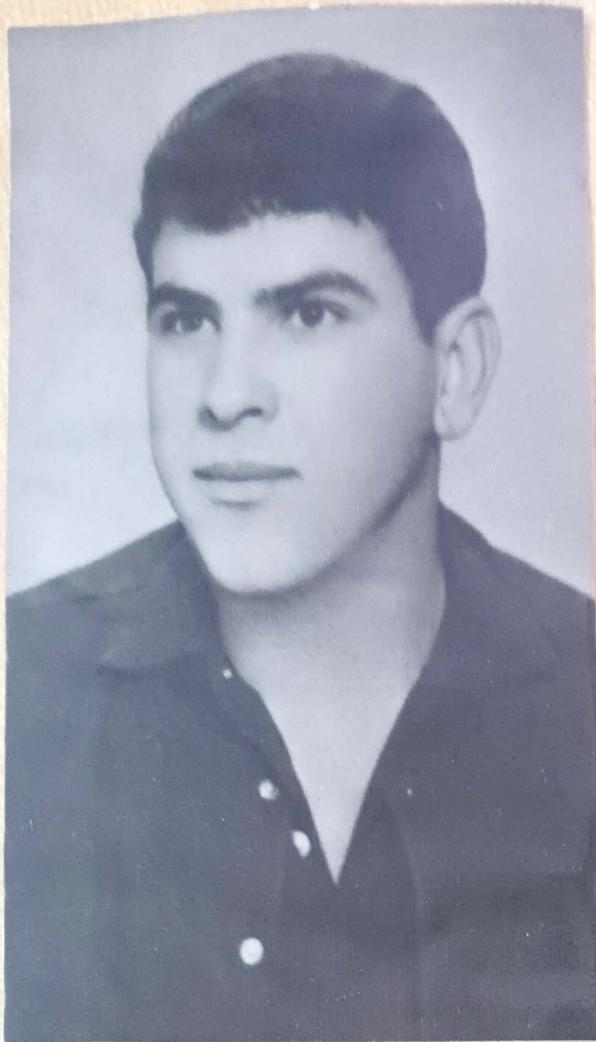
עמ' רדת יוזם - וקרב נעם,
הלווחמים עשוון תלום,
כוולם חזזר בשאות נדרם,
אבל - ליבו, חסוך לפועם!
 halochemim chzro mkrav,
כוולם חליכו החזזר,
אך ד ו ד - לא חזזר,
כי פבדור ליבו גזען
אדמיתו - חייתה יוקחת.
כל כדור שהוא יידה -
— לא יחת את הכתובת,
כי ליבו תמיד קרה...
"הן שלך - אמא!"

את גווען - ביטסוב בחול,
אם אומלה - עטדה בעד,
וגב אומל - עד דום!
הוא ידעל לפודץ ברוח
וזול האקייע בכל חונמתה
הוא גדר בהרוח זענה,
אפופה היהת המילה -
הן שלך - אמא!

בכיסו - השאייר מכתב,
מכتب קדר הוא כתוב.
במילים - שהוא כתוב -
את גודלו הוא ניחש.
אם חמצאוני בלי חיים,
וחברי - חייתה שבים,
תדען שזה רצון הגורל,
שלא אחזר משדי הקרב.
"חוטמצין אותי" - קרה,
וזאני יכול יותר.
זה הכל קרה לפתע,
כשהייתי מזמר:
הן שלך - א-ם א"

שיר זה, נימצא לאחר מותו של דודו נאחד מכיסי/בונדי. קשה להגדיר מילים אלה כשיר, ובויראה לי, שיש לבנות מילים אלה כנבאותו של דוד. השיר נימצא כתוב על דף נייר מוקטט, ולא מן הנמנע שנכתב לאור פנס ואוביון כתלי מעוז. קשה היה במעט לפענוח את כתוב היד ולעמד על מקורותיה מילה במילה. לכן, אזען סלח לי דודו, אם חטאתי במיונוח מילוחין.

דור סבח זיל

לְזִכָּר

יזכור עם ישראל את בניו ובנוותיו
אשר חרפם נפשם במאבק על המדינה בראשה
וأت חיליו צבא-הגנה-ליישראל
אשר נפלו במלחמות ישראל.

יזכר ישראל ויתבונן בזורעו
ויאבל על זיו העולמים וחותמת הגבורה.
וקדשת הרצון ומסירות הנפש
אשר נספו במערכות הכבדות.

יהיו גבורי מדרוד וגהנץחון
האמנים והאמיצים
חתומים בלב ישראל לדור דור.